

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
ФІЛОЛОГІЇ ТА МЕТОДИКИ
ВИКЛАДАННЯ
ГУМАНІТАРНИХ
ДИСЦИПЛІН**

**Збірник
наукових праць**

2017

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФІЛОЛОГІЇ
ТА МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ
ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН**

Збірник наукових праць

Наукові записки
Рівненського державного гуманітарного університету

Заснований в 2009 році

Рівне – 2017

ББК 81.2
А - 43
УДК: 81. 243

Актуальні проблеми філології та методики викладання гуманітарних дисциплін: Збірник наукових праць. Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету. — Рівне: РДГУ, 2017. — 109 с.

Збірник наукових праць містить статті з актуальних проблем викладання іноземної мови, філології, теоретико-методологічних, культурологічних, літературознавчих, мовознавчих проблем спілкування.

Матеріали можуть бути корисними для науковців, працівників навчальних закладів, викладачів та студентів вищих педагогічних навчальних закладів.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор:

Совтис Наталія Миколаївна – доктор філологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Заступник головного редактора:

Мороз Людмила Володимирівна – кандидат філологічних наук, професор (відповідальний редактор) (Рівненський державний гуманітарний університет).

ЧЛЕНИ РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ:

Деменчук Олег Володимирович – доктор філологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Карпенчук Світлана Петрівна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Коваль Ганна Петрівна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Литвиненко Світлана Анатоліївна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Малафійк Іван Васильович – доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент АПСН (Рівненський державний гуманітарний університет);

Михальчук Наталія Олександрівна – доктор психологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Петренко Оксана Борисівна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Шугасва Людмила Михайлівна – доктор філософських наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Ямницький Вадим Маркович – доктор психологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Ніколайчук Галина Іванівна – кандидат педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, член-кореспондент Міжнародної слов'янської академії наук, ректор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Романюк Світлана Константинівна – кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет).

Затверджено Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 12 від 26.10.2017 р.).

За достовірність фактів, дат, назв і т. п. відповідають автори статей. Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії. Рукописи рецензуються і не повертаються.

Адреса редакції: 33028 м. Рівне, вул. Пластова, 31. Рівненський державний гуманітарний університет

ISBN 966 — 7281 — 09 — 03.

© Рівненський державний гуманітарний університет, 2017

people who speak different languages perceive the world in a slightly different way, through the prism of their languages. As a result of human interaction with the outside world, the ideas about this world, about different aspects of the surrounding reality are formed.

Key words: *concept, language, culture, human, mentality.*

УДК.373.3.016:[502.211:582](07)

Н.М. СІРАНЧУК, Н.М.СКОПА

ЗНАННЯ ПРО РОСЛИНИ ЯК КОМПОНЕНТ ЗМІСТУ КУРСУ «ПРИРОДОЗНАВСТВО»

В статті проаналізовані знання про рослини, які є компонентом змісту курсу «Природознавство». Розглядаються види знань які засвоюються учнями початкових класів.

Ключові слова: *навчальний предмет, система, знання, уявлення, поняття, зміст.*

У сучасній початковій школі навчальний предмет "Природознавство" вивчається з 1-го по 4-й клас по дві години на тиждень. Базовим поняттям предмета є природа як цілісний системний об'єкт, який визначає добір змісту, його розподіл і способи організації навчально-пізнавальної діяльності дітей.

Основна мета навчального предмета „Природознавство” в початковій школі – формування природознавчої компетентності школярів шляхом засвоєння системи інтегрованих знань про неживу та живу природу, основ екологічних знань, опанування способами навчально-пізнавальної і природоохоронної діяльності, формування ціннісного ставлення до природи та людини.

Як навчальний предмет природознавство має свої дидактичні особливості, які відрізняють його від інших шкільних предметів. Ці особливості зумовлені тим, що це інтегрований курс, який представлений системою узагальнених знань про природу [1].

Навчально-пізнавальний процес рекомендується базувати на компетентісно орієнтованих завданнях з використанням сучасних освітніх технологій. У навчальних цілях варто використовувати природознавчий та краєзнавчий матеріал, проводити екскурсії у природу.

Як стверджують психологи П.Гальперін, Н.Талізїна, Д. Ельконін, В.Давидов, О. Скрипченко та педагоги О. Герд, К. Ушинський [2], К.Ягодовський та інші, діти молодшого шкільного віку сприймають світ як єдине ціле, не поділяючи його прояви на біологічні, фізичні, хімічні явища. Інтеграція природничо-наукових знань на початковому етапі навчання дозволяє сформуванню правильного цілісного уявлення про явища природи, створює базу для подальшого диференційованого вивчення наук про природу.

Кожний навчальний предмет – це система наукових знань, адаптованих до вікових особливостей розумового розвитку дітей кожної вікової групи і загальних цілей навчання. Система, стверджує Т. Байбара – це не проста сума понять, а обов'язково ієрархія, яка має ступеневу організацію і нові в порівнянні з окремими поняттями функції.

Що ж розуміють під терміном "знання"?

Знання – це перевірений практикою результат пізнання, відображення в свідомості людини навколишньої дійсності, що об'єктивно існує поза нею. Відображення відбувається у формі фактів, уявлень, понять, закономірностей, законів, теорій, які передаються мовою.

У працях Т. Байбари, О. Біди, Ф. Кисельова, В. Пакулової відзначається, що природничі знання засвоюються учнями початкової школи у формі таких видів знань: конкретних фактів, уявлень, понять.

Природознавство включає ієрархізовану систему понять і уявлень, які відображають об'єкти і явища у їх взаємозв'язку, на доступному для учнів початкової школи рівні.

Що ж розуміють під термінами "поняття" і "уявлення"?

Уявлення - це чуттєво-наочний, узагальнений образ, в якому відображені зовнішні ознаки, властивості, зв'язки раніше сприйнятого об'єкта чи групи об'єктів. Воно характеризується тим, що має зміст, тобто зовнішні ознаки, властивості і зв'язки чуттєво-наочного образу, які були сприйняті різними органами чуття і створили цей образ. Уявлення виникають на основі відчуття і сприйняття.

Сприймання та уявлення забезпечують чуттєве пізнання предметів і явищ, але не дозволяють проникнути в їх сутність, розкрити внутрішні зв'язки і взаємозалежності між ними, а також закономірності об'єктивної реальності. Це відбувається на рівні абстрактного, логічного мислення, результатом якого є поняття.

Поняття становлять фундамент змісту навчального курсу і виступають як основна форма знань та мислення учнів. У системі знань про об'єкти і явища навколишнього світу поняття відіграють служать опорним моментом в пізнанні реальної дійсності і є своєрідним наслідком її пізнання [1].

Поняття — це узагальнена форма відображення у свідомості людини навколишньої дійсності. У ньому розкривається сутність речей, істотні ознаки, властивості предметів і явищ, внутрішні зв'язки і відношення між ними та їхні внутрішні протиріччя.

У кожному понятті розрізняють дві його взаємопов'язані і взаємно протилежні сторони: зміст і обсяг. Зміст — сукупність істотних ознак, взаємозв'язки між якими утворюють структуру поняття. Обсяг характеризує кількість предметів і явищ, які відображаються поняттям.

За змістом поняття поділяють на прості (включають один елемент знань) і складні (включають кілька

елементів знань), а за обсягом – одиничні, загальні, категорії. Одиничні поняття стосуються окремих предметів, явищ (наприклад, кропива глуха, ромашка лікарська, верба плакуча та ін.), а загальні охоплюють групу об'єктів (дерево, кущ, трави та ін.). Категорії — це поняття найвищого рівня узагальнення (тварина, рослина, природа та інші).

Поняття нерозривно пов'язані з мовою. Вони виражаються словом або групою слів. Зміст понять розкривається в судженнях, яке відображає зв'язки між предметами і явищами навколишнього світу або між властивостями й ознаками одного об'єкта. Наприклад, судження:

- у сосни одне високе дерев'янисте стебло;
- у яблуні одне високе дерев'янисте стебло;
- у липи одне високе дерев'янисте стебло.

Умовивід: рослина, яка має одне високе дерев'янисте стебло, називається деревом.

Умовиводи є основною формою опосередкованого пізнання навколишньої дійсності, тобто пізнання шляхом абстрактного мислення.

Поняття, судження, умовивід — логічні форми мислення, вони взаємопов'язані між собою і в процесі пізнання переходять одна в одну. Але поняття серед них є найбільш сталим і постійним, оскільки воно відображає тільки істотні та загальні ознаки, зв'язки і відношення.

У процесі навчання з поняттями здійснюються такі операції:

1. Узагальнення поняття. Здійснюється на основі встановлення родо-видових зв'язків. Родові поняття відображають зв'язки класу предметів або явищ, а видові – тільки окремої групи. Наприклад, у родові поняття "дерево" входять видові: "листяне дерево" і "хвойне дерево". Поняття "рослина" є родовим по відношенню до понять "дерево", "кущ", "трави", але є видовим до поняття "жива природа".

2. Обмеження понять – перехід від родового поняття до видового. межею обмеження є видові поняття.

3. Поділ поняття веде до розкриття його обсягу, зумовлює розподіл об'єктів, які узагальнюються в ньому на групи за певними істотними ознаками. Наприклад, усі рослини за тривалістю життя поділяють на однорічні, багаторічні і дворічні.

Вивчення методичної літератури засвідчило, що "Природознавство" як навчальний предмет має інтегрований характер, оскільки його зміст утворює система уявлень і понять, відібраних із різних природничих наук (астрономії, географії, фізики, біології, екології, сільського господарства) на основі ідеї цілісності природи з урахуванням міжпредметних зв'язків у початковій ланці освіти і перспективних зв'язків із природничими курсами, що вивчатимуться в наступних класах. Він покликаний закласти систему уявлень та понять, що остаточно сформулюються до завершення навчання в школі.

Аналіз програм для початкової школи [5] показав, що "Природознавство" в 1-4-х класах є логічною природничою складовою курсу "Я у світі", який вивчається в 3-4-х класах. Під час викладання даного предмету у дітей розширюються елементарні знання про рослини, які вони отримали у 1-4 класі, розкриваються у доступній формі зв'язки між неживою природою і рослинами, між рослинами і тваринами, а також природою й трудовою діяльністю людей, виховується любов до рідного краю, необхідність турботи про рослини. Зміст програми для 1-го класу складають розділи "Навколишній світ", "Нежива природа"; "Жива природа", "моя країна Україна".

У змісті програми відображено ієрархічну залежність уявлень і понять, що розкривають, на доступному для дітей рівні, цілісність природи через встановлення зв'язків та залежностей між тілами і явищами природи. Також тут реалізовано дедуктивний спосіб викладу матеріалу, тобто від загального до конкретного, від сутності загальних понять, зв'язків, закономірностей, способів діяльності — до їх конкретизації. Засвоєні власне предметні знання та уміння попередніх розділів (у розділах — тем) виступають засобами пошуку нових знань і умінь у наступних розділах (темах). Кожний розділ поділяється на теми, в змісті яких виділено його логічно завершені частини. Сутність їх полягає в розкритті уявлення чи поняття про тіла та явища природи, про способи виконання певних дій чи видів діяльності.

Аналіз програми [5] показав, що компонентом змісту курсу "Природознавство" (1-4-го класу) є елементарні ботанічні знання – про будову рослин, їхні життєві процеси – живлення, дихання, ріст, розмноження, пристосування до умов існування, взаємозв'язки з навколишнім середовищем, різноманітність, угруповання і поширення, значення в житті людини і в природі, охорону рослин.

Ознайомлення з рослинами починається з поглиблення знань, які учні отримали у 1-2 класах: має уявлення про приналежність рослин до живої природи, про будову рослин, розрізняє дерева, кущі, трав'янисті рослини; листяні та хвойні рослини, наводить приклади використання дикорослих та культурних рослин, уміє доглядати за кімнатними рослинами, застосовує правила поведінки у природі.

Загальне поняття "рослини" збагачується новим змістом, розширюється його об'єм. Програмою передбачається формування як одиничних (ялина), так і загальних понять (рослини, дерева, кущі, трави, листяні рослини, хвойні рослини, дикорослі рослини, культурні рослини). Учні дізнаються як розмножуються рослини, живляться, яка роль органів у житті рослини. Дізнаються про те, що рослини бувають багаторічними, однорічними і дворічними. Ознайомлюються з умовами, які необхідні для життя рослин, як рослини пристосувались до різних умов життя.

Знання про рослини поступово розширюються школярі ознайомлюються із рослинами природних зон України. У них формується уявлення про мішані ліси, лісостеп і степ, взаємозв'язки рослин та інших

компонентів природних зон. Вони розглядають рослини як компонент природних угруповань. Поглиблюються і знання школярів про значення рослин у житті людини. Формується уявлення про рослинництво, залежність його розвитку від природних умов.

Аналіз змісту програми показав, що вивчення рослин як компонента живої природи, особливості будови рослин, органи рослин, пристосування рослин до умов навколишнього середовища, умови росту й розвитку рослин розглядаються на прикладі квіткових рослин. Ми вважаємо, що це пояснюється насамперед дидактичними принципами доступності, наочності і вивчення від відомого до невідомого, оскільки саме квіткові рослини постійно оточують дітей у їхньому повсякденному житті, є найбільш доступні для спостереження учнів, з ними можна ставити досліди і доглядати за ними. У більшості з них добре розвинуті всі органи рослинного організму. Квіткові рослини є прекрасним об'єктом для естетичного і екологічного виховання учнів початкової школи.

Таким чином, можна сказати що знання про рослини засвоюються молодшими школярами у формі уявлень і понять, визначено, які знання про рослини формуються у процесі вивчення учнями природознавства, якими вміннями оволодівають школярі.

ЛІТЕРАТУРА

1. Байбара Т.Н. Методика навчання природознавства// Навчальний посібник — К. Веселка, 1998. — 334 с.
2. Біда О. Формування природничих понять// Початкова школа. - 2000. - №7.- С.23-25.
3. Варакута О. Технологія формування природничих понять у молодших школярів// Наукові записки Тернопільського державного педагогічного університету. Серія: Педагогіка, 2001.-№5.- с.81-88.
4. Мацук Л.О. Методика ознайомлення дітей з природою: Навчально – методичний посібник / Л.О. Мацук. – Івано – Франківськ, 2006. – 192 с.
5. Програми для середньої загальноосвітньої школи. 1-4 класи. - К.: Початкова школа. – 2017р.

В статтє проанализированы знания о растениях, которые являются компонентом содержания курса «Естествознания». Рассматриваются виды знаний, применяемых учащимися начальных классов.

Ключевие слова: *учебний предмет, система, знання, представлення, поняття, содержание*

The article deals with the knowledge about plants that are a component of the content of the course Natural Study. Considered the types of knowledge that are used by the pupils of elementary school.

Key words: *educational subject, system, knowledge, idea, concept, content.*

УДК 925 : 159.923

Е.Е. ІВАШКЕВИЧ

PERSONAL RELIABILITY OF THE NARRATOR: TRADITIONAL AND NONTRADITIONAL NARRATIVE DISCOURSE.

У статті було показано, що особистісна надійність автора твору та достовірність оповідання може піддаватися сумніву кількома способами, адже навіть ненадійна розмова часто пов'язана з психічними захворюваннями та нестабільністю, «розбитим розумом» тощо. Так звані «божевільні» персонажі в літературі традиційно представляються за допомогою «мовчазних поглядів», вони нерідко висміюються головними героями твору в результаті виконання досить жорстоких і необгрунтованих дій. Проте ця характеристика «божевільного» літературного оповідача зосереджує нашу увагу на питанні, як саме і за допомогою яких наративних структур створюються такі літературні тексти із зображенням психічної нестабільності їх персонажів.

Було доведено, що розквіт когнітивної наратології також значною мірою сприяв вивченню мислення та свідомості людини, що відображується в літературних роботах, надаючи читачеві глибину розуміння завдяки взаємодії з літературним текстом.

В даній статті в якості прикладу використовується роман «Нічні охоронці» Алана Мура та Дейва Гіббонса. Було показано, що питання стосовно надійного та ненадійного оповідача в традиційній наратології розглядається у «іронічній формі», як конфлікт між історією та наративним дискурсом, в якому оповідання з боку автора створюється саме завдяки останньому. «Іронія» за своєю суттю є імпліцитним терміном, оскільки вона і за формою презентації, і за значенням не відповідає своєму визначенню. Було показано, що іронічна форма авторської оповіді має за мету так зване фасилітативне спілкування між автором та читачем. Розуміння іронії вимагає такої стратегії інтерпретації, яка включає в себе імпліцитне читання, розуміння підтекстової інформації тощо.

Аналізуючи твір «Нічні охоронці» Алана Мура та Дейва Гіббонса, автором цієї статті було запропоновано такі психолінгвістичні аспекти наративного дискурсу, а саме: візуальна акцентуація, актуалізація інформації, актуалізація епіграфу, метанаративна презентація тексту, контрастні візуальні словосполучення, актуалізація наративного потенціалу.

Ключові слова: *наративний дискурс, візуальна акцентуація, актуалізація інформації, актуалізація епіграфу, метанаративна презентація тексту, контрастні візуальні словосполучення, актуалізація наративного потенціалу.*

ЗМІСТ

<i>КІРІЛКОВА Н.В., ДЯЧОК К.І.</i>	ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФІТОНІМІВ У ГОВІРЦІ СЕЛА СМОРОДСЬК ДУБРОВИЦЬКОГО РАЙОНУ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ	3
<i>МАНДРИК Н. В., НОВАЧОК М.В.</i>	СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ОЙКОНІМІКОНУ БЕРЕЗНІВЩИНИ	4
<i>ШКАРБАН Т. М., ДЕМЧУК Ю.В.</i>	КОЛЬОРОНАЗВИ ЯК ЗАСІБ ТВОРЕННЯ ХУДОЖНЬОЇ ДІЙНОСТІ У ТВОРАХ ВОЛОДИМИРА ЛИСА	6
<i>ЯСНОГУРСЬКА Л. М.</i>	МОДЕЛЮВАННЯ КОНЦЕПТОСФЕРИ ЗРАДА У ЗІСТАВНО-ТИПОЛОГІЧНОМУ ТА ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНОМУ ВИСВІТЛЕННІ (НА МАТЕРІАЛІ УКРАЇНСЬКОЇ ТА АНГЛІЙСЬКОЇ МОВ)	8
<i>ПАВЕЛКІВ К.М., ШЕРЕМЕТ М. В.</i>	НОВОТВОРИ НА ПОЗНАЧЕННЯ НОМІНАЦІЙ НАЗВ ЯВИЩ ПРИРОДИ У ТВОРЧОСТІ ПИСЬМЕННИКІВ ПЕРШОЇ ПОЛОВИНИ ХХ СТОЛІТТЯ: СЕМАНТИКА, ФУНКЦІЇ, ПРАГМАТИКА	12
<i>ДАНІЛОВА Н.Р., ДІДУШОК В.О.</i>	ФУНКЦІОНУВАННЯ АВСТРАЛІЗМІВ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	15
<i>ДЕНИСЮК Л.В.</i>	ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ ІГОР ПІД ЧАС ЗАНЯТЬ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У ВНЗ	17
<i>ДУБРОВА А.С.</i>	ВИКОРИСТАННЯ КОМУНІКАТИВНОГО ПІДХОДУ У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ВНЗ	20
<i>КОВАЛЮК В.В., ШЕВЧУК Ю.О.</i>	ВИКОРИСТАННЯ ТАКСОНОМІЇ БЛУМА НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ДЛЯ РОЗВИТКУ КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ СТУДЕНТІВ	21
<i>МОРОЗ Л.В.</i>	ПИТАННЯ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ ФРН ЯК ВАЖЛИВИЙ ЕЛЕМЕНТ ПРОФЕСІЙНОЇ СОЦІАЛІЗАЦІЇ	25
<i>ПАВЕЛКІВ К.М.</i>	ПРЯМИЙ МЕТОД ЯК ОДИН ІЗ КОМПОНЕНТІВ УСПІШНОГО ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ НА НЕМОВНИХ ФАКУЛЬТЕТАХ ВНЗ	27
<i>ТРОФІМЧУК В.М., КОЗИК О.Я.</i>	ВАЖЛИВІСТЬ АВТЕНТИЧНИХ ТЕКСТІВ В НАВЧАННІ ІНОЗЕМНИМ МОВАМ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ-МІЖНАРОДНИКІВ	30
<i>МОРОЗ Л.В.</i>	МУЛЬТИМЕДІЙНІ ЗАСОБИ НАВЧАННЯ – ЗАПОРУКА ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У ВНЗ	33
<i>ДАНІЛОВА Н.Р., ПОЦКО Е.Є.</i>	РОЗВИТОК КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ СТУДЕНТІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	39
<i>ТРОФІМЧУК В.М., МАРИНІНА І.В.</i>	ФОРМУВАННЯ ЛІНГВОСОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ-МІЖНАРОДНИКА В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	42
<i>ВАСИЛЬКЕВИЧ С.С.</i>	ПРО ПИТАННЯ МОТИВАЦІЇ ДО ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ	46
<i>ЯСНОГУРСЬКА Л.М., МИСЬ К. Ю.</i>	РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	49
<i>МОРОЗ Л. В., ДОРОШЕНКО С. В.</i>	ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ МОДЕЛЮВАННЯ, ЯК ЗАСОБУ НАОЧНОСТІ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	51
<i>РОМАНЮК С. К., КОРИНЕЦЬ О. О.</i>	ВИКОРИСТАННЯ РИМОВАНИХ ТЕКСТІВ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	53
<i>ПАВЕЛКІВ К.М., МАЗУРИК В. В.</i>	ІГРОВА ТЕХНОЛОГІЯ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	56
<i>ЛУК'ЯНИК Л.В., ЮРКОВСЬКА І.В.</i>	МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ ФОНЕТИКО-	

	ОРФОЕПІЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ	60
<i>РОМАНЮК С. К., ВЛАСЮК М. В.</i>	ІГРОВІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ ЛЕКСИЦІ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	62
<i>ДЕНИСЮК Л. В., БАХОВСЬКА М. В.</i>	ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	65
<i>ЯСНОГУРСЬКА Л. М., МУЗИЧУК О. В.</i>	ДИДАКТИЧНА ГРА НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ	67
<i>КРАЛЯ І. В., МАР'ЮСИК І. В.</i>	ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	70
<i>ЯСНОГУРСЬКА Л. М., ПЕТРИК М. А.</i>	ПЕРЕВІРКА ЯКОСТІ ЗНАНЬ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЗА ДОПОМОГОЮ РІЗНИХ МЕТОДІВ КОНТРОЛЮ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	74
<i>РОМАНЮК С. К., ЦІСАРУК О. Е.</i>	СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ ПРОВЕДЕННЯ ПОЗАКЛАСНОЇ РОБОТИ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	77
<i>МОРОЗ Л. В., КИРИЛЮК Н. О.</i>	ЗАСОБИ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	79
<i>ЛУК'ЯНИК Л. В., СТАДНІК Л. В.</i>	МЕТОДИКА ВИВЧЕННЯ ФРАЗЕОЛОГІЇ НА УРОКАХ РІДНОЇ МОВИ У ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ	82
<i>БОЙКО Н. Г.</i>	ЕЛЕКТРОННЕ ЛИСТУВАННЯ ТА ЧАТ-УРОКИ ЯК ЗАСІБ АКТИВІЗАЦІЇ В УЧНІВ МОВЛЕННСВИХ УМІНЬ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	85
<i>ДУБРОВА А. С., ГІС Н. С., ЛЕВИЦЬКА М. Є.</i>	НЕСТАНДАРТНІ УРОКИ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	89
<i>ГАМЗА А. В., ЗАДЕРЕЙЧУК Ю. О.</i>	ФОРМУВАННЯ УВИРАЗНЕНОГО МОВЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ПРИКМЕТНИКА	93
<i>ПАВЕЛКІВ К. М., ШУЛЬГУН М. В.</i>	ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ З ВИКОРИСТАННЯМ ЗОРОВОЇ НАОЧНОСТІ	96
<i>ЯСНОГУРСЬКА Л. М., ВАВУЛІЧ В. А.</i>	БАЧЕННЯ ШЛЯХІВ ВДОСКОНАЛЕННЯ УРОКУ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ВЧИТЕЛЯМИ- ПРАКТИКАМИ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	98
<i>РОМАНЮК С. К., ДЕМ'ЯНЮК І. В.</i>	ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У ДОШКІЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ	104
<i>ДУБРОВА А. С., КУШНЕРЧУК І. О.</i>	СУТНІСТЬ КОМУНІКАТИВНОГО ПІДХОДУ У ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	107
<i>ЯСНОГУРСЬКА Л. М., МАРКОВЕЦЬ О. В.</i>	ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ	109
<i>ЛУК'ЯНИК Л. В., АВРАМИШИН К. В.</i>	МЕТОДИКА ЗБАГАЧЕННЯ МОВЛЕННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ	
	ЕТНОКУЛЬТУРОЗНАВЧОЮ ЛЕКСИКОЮ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ	111
<i>ЯСНОГУРСЬКА Л. М., ПАСЕКА І. О.</i>	НЕСТАНДАРТНІ УРОКИ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	114
<i>ЛУК'ЯНИК Л. В., ФЕДОРЕНКО В. В.</i>	МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ НОРМАТИВНОЇ ДИКЦІЇ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ	117
<i>ЯСНОГУРСЬКА Л. М., ГОДИНА А. В.</i>	ВИКОРИСТАННЯ КАЗКИ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ ГРАМАТИКИ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	119
<i>РОМАНЮК С. К., СТРИЛЕЦЬКА К. А.</i>	ВИКОРИСТАННЯ ІГРОВОГО МЕТОДУ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	127
<i>ЛУК'ЯНИК Л. В., МИСЬ К. Ю.</i>	ФОРМУВАННЯ КРЕАТИВНИХ УМІНЬ І НАВИЧОК МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ЧАСТИН МОВИ	130
<i>МОРОЗ Л. В., МОРОЗ Н. М.</i>	ПРО ПИТАННЯ МОВНОЇ ТА КОНЦЕПТУАЛЬНОЇ КАРТИНИ СВІТУ ЯК ВІДОБРАЖЕННЯ	

<i>СІРАНЧУК Н.М., СКОПА Н.М</i>	СВІДОМОСТІ НАЦІЇ ЗНАННЯ ПРО РОСЛИНИ ЯК КОМПОНЕНТ ЗМІСТУ КУРСУ «ПРИРОДОЗНАВСТВО»	132 135
<i>ІВАШКЕВИЧ Е.Е.</i>	PERSONAL RELIABILITY OF THE NARRATOR: TRADITIONAL AND NONTRADITIONAL NARRATIVE DISCOURSE	137
<i>МИХАЛЬЧУК Н.О., АНТЮХОВА Н.І.</i>	THE IDEA OF UNDERSTANDING IN THE PSYCHOLOGICAL PARADIGM OF PROVERBS AND SAYINGS	141
<i>Відомості про авторів</i>		146
<i>Зміст</i>		148

Наукове видання

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФІЛОЛОГІЇ ТА МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН

Збірник наукових праць

Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету

Заснований у 2009 р.

Відповідальний редактор збірника Петрівський Я.Б.
Відповідальний за підготовку збірника до видання Мороз Л.В.
Технічний редактор Ковалюк В.В.
Комп'ютерна верстка Ковалюк В.В., Краля І.В, Ясногурська Л.М.

Підписано до друку 26.10.2017 р.
Формат 60x84 1/8. Папір офсетний № 1. Гарнітура Times New Roman. Друк різнографічний.
Ум. друк. арк. 24,02. Обл. вид. арк. 17,39 Замовлення № Наклад 120.

Адреса редакції: 33028 м. Рівне, вул. Пластова, 31
Рівненський державний гуманітарний університет.

Віддруковано в редакційно-видавничому відділі
Рівненського державного гуманітарного університету
33028 м. Рівне, вул. С.Бандери, 12, тел. 26-48-83

А – 43 Актуальні проблеми філології та методики викладання гуманітарних дисциплін: Збірник наукових праць. Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету. — Рівне: РДГУ, 2016. — 109с.

ISBN 966 — 7281 — 09 — 03.

Збірник наукових праць містить статті з актуальних проблем викладання іноземної мови, філології, теоретико-методологічних, культурологічних, літературознавчих, мовознавчих проблем спілкування.

Матеріали можуть бути корисними для науковців, працівників навчальних закладів, викладачів та студентів вищих педагогічних навчальних закладів.

УДК: 81'243
ББК 81.2